

บทที่ 3 ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงบรรยาย (Descriptive Research) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยคัดสรร กับผลการสอบความรู้ผู้เข้ารับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์ ของบัณฑิตพยาบาล มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรในการศึกษาครั้งนี้เป็นบัณฑิตพยาบาลมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ กลุ่มตัวอย่างเลือกแบบเจาะจง เป็นบัณฑิตผู้สำเร็จการศึกษาในปีการศึกษา 2542 ที่เข้าสอบความรู้ผู้เข้ารับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์ ครั้งที่ 1/2543 จำนวน 42 ราย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วย แบบสอบถาม 7 ตอน และแบบบันทึกข้อมูล 3 ตอนคือ

1. แบบสอบถาม 7 ตอนคือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัว ได้แก่ อายุ จำนวนปีที่ใช้ในการศึกษา รายได้ของบิดา มารดาหรือผู้ปกครอง การรับทุนการศึกษา ภูมิภาคเดิม การพักอาศัยขณะศึกษา GPA แรกเข้า และเมื่อจบการศึกษา

ตอนที่ 2 แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ เป็นแบบสอบถามที่คณะผู้วิจัยได้ปรับปรุงมาจากแบบสอบถามแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ของปริยาภรณ์ เทตสุใจ (2542) ประกอบด้วยข้อความที่ให้เลือกตอบตามความรู้สึกเกี่ยวกับคุณลักษณะของตนเองมากที่สุด จำนวน 48 ข้อ ลักษณะคำตอบเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Likert scale) 5 ระดับ ดังนี้คือ

- 5 หมายถึง ตรงกับความรู้สึกเกี่ยวกับคุณลักษณะของผู้ตอบมากที่สุด
- 4 หมายถึง ตรงกับความรู้สึกเกี่ยวกับคุณลักษณะของผู้ตอบมาก
- 3 หมายถึง ตรงกับความรู้สึกเกี่ยวกับคุณลักษณะของผู้ตอบปานกลาง
- 2 หมายถึง ตรงกับความรู้สึกเกี่ยวกับคุณลักษณะของผู้ตอบน้อย
- 1 หมายถึง ตรงกับความรู้สึกเกี่ยวกับคุณลักษณะของผู้ตอบน้อยที่สุด

การให้คะแนนพิจารณาตามเกณฑ์คะแนนหน้าความหมาย

การรวมคะแนน คะแนนทั้งหมดจะกระจายอยู่ระหว่าง 48-240 คะแนน ผู้ที่ได้คะแนนมาก หมายถึง เป็นผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง และผู้ที่ได้คะแนนน้อย หมายถึง เป็นผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำ จากนั้นนำคะแนนมาหาค่าเฉลี่ยแล้วแปลความหมาย โดยเทียบตามเกณฑ์ 5 ระดับที่กำหนดดังนี้คือ

ค่าเฉลี่ย 4.50-5.00 หมายถึง มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในระดับ สูงมาก

ค่าเฉลี่ย 3.50-4.49 หมายถึง มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในระดับ สูง

ค่าเฉลี่ย 2.50-3.49 หมายถึง มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในระดับ ปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.50-2.49 หมายถึง มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในระดับ ต่ำ

ค่าเฉลี่ย 1.00-1.49 หมายถึง มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในระดับ ต่ำมาก

การหาคุณภาพของเครื่องมือ

คณะผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามของ ปรียาภรณ์ เพ็ญสุขใจ (2542) มาดัดแปลงเพื่อให้เหมาะสมกับกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งเป็นบัณฑิตพยาบาล แล้วนำไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 ท่านตรวจสอบความตรงของเนื้อหา แล้วนำมาหาค่าความเที่ยงหลังการปรับปรุงแก้ไข โดยนำไปทดลองใช้กับนักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 3 จำนวน 40 คน โดยวิธีสัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบาค ได้ค่าความเที่ยง เท่ากับ .86

ตอนที่ 3 ความวิตกกังวลในสัปดาห์สอบ เป็นแบบสอบถามที่คณะผู้วิจัยได้ปรับปรุงมาจากแบบสอบถามความวิตกกังวลขณะเผชิญ ของสุรวิรัตน์ ธาธาศักดิ์ (2540) ซึ่งได้ปรับปรุงมาจากแบบสอบถามความวิตกกังวลขณะเผชิญที่ อวี เบาทรวง (2526) แปลจากแบบสอบถามความ วิตกกังวล (State Anxiety Inventory) ของ สปีลเบร์เจอร์ (Spielberger 1970) ประกอบด้วยข้อความที่ให้เลือกตอบตามความรู้สึกของตนเองมากที่สุด จำนวน 22 ข้อ เป็นข้อความด้านบวก 11 ข้อ และข้อความด้านลบ 11 ข้อ ลักษณะคำตอบเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Likert scale) 4 ระดับ ดังนี้คือ

4 หมายถึง เป็นข้อความที่ตรงกับความรู้สึกของผู้ตอบมากที่สุด

3 หมายถึง เป็นข้อความที่ตรงกับความรู้สึกของผู้ตอบพอสมควร

2 หมายถึง เป็นข้อความที่ตรงกับความรู้สึกของผู้ตอบบ้างเล็กน้อย

1 หมายถึง เป็นข้อความที่ไม่ตรงกับความรู้สึกของผู้ตอบเลย

การให้คะแนนพิจารณาตามเกณฑ์ดังนี้คือ

ข้อความที่มีลักษณะเป็นความรู้สึกทางบวกได้แก่ ข้อที่ 1,2,3,9,10,11,16,17,18,21 และ 22 ให้คะแนนตามเกณฑ์คะแนนหน้าความหมาย ส่วนข้อความด้านลบ ได้แก่ ข้อที่ 4,5,6,7,8,12, 13,14,15,19 และ 20 ให้คะแนนกลับกัน

การรวมคะแนน คะแนนทั้งหมดจะกระจายอยู่ระหว่าง 22-88 คะแนน ผู้ที่ได้คะแนนมาก หมายถึง เป็นผู้มีความวิตกกังวลสูง และผู้ที่ได้คะแนนน้อย หมายถึง เป็นผู้มีความวิตกกังวลต่ำ จากนั้นนำคะแนนมาหาค่าเฉลี่ยแล้วแปลความหมายโดยเทียบตามเกณฑ์ 4 ระดับที่กำหนดดังนี้คือ

- ค่าเฉลี่ย 3.50-4.00 หมายถึง มีระดับความวิตกกังวลสูง
- ค่าเฉลี่ย 2.50-3.49 หมายถึง มีระดับความวิตกกังวลปานกลาง
- ค่าเฉลี่ย 1.50-2.49 หมายถึง มีระดับความวิตกกังวลต่ำ
- ค่าเฉลี่ย 1.00-1.49 หมายถึง มีระดับความวิตกกังวลต่ำมาก

การหาคุณภาพของเครื่องมือ

คณะผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามของ สุรวิรัตน์ ธาราศักดิ์ (2540) มาดัดแปลงเพื่อให้เหมาะสมกับกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งเป็นบัณฑิตพยาบาล แล้วนำไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 ท่านตรวจสอบความตรงของเนื้อหา แล้วนำไปหาค่าความเที่ยงหลังการปรับปรุงแก้ไข โดยนำไปทดลองใช้กับนักศึกษาพยาบาล ชั้นปีที่ 3 จำนวน 40 คน หาค่าความความเที่ยงโดยวิธีสัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบาค ได้ค่าความเที่ยง เท่ากับ .74

ตอนที่ 4 ภาวะสุขภาพร่างกายในสัปดาห์สอบ เป็นแบบสอบถามที่คณะผู้วิจัยได้สร้างขึ้นจากแนวคิดแบบแผนสุขภาพ (Functional health pattern) ประกอบด้วยข้อความที่ให้เลือกตอบตามความรู้สึกของผู้ตอบมากที่สุด จำนวน 7 ข้อ ลักษณะคำตอบเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Likert scale) 5 ระดับ ดังนี้คือ

- 5 หมายถึง ความรู้สึกเกี่ยวกับสุขภาพด้านนั้นดีมาก
- 4 หมายถึง ความรู้สึกเกี่ยวกับสุขภาพด้านนั้นดี
- 3 หมายถึง ความรู้สึกเกี่ยวกับสุขภาพด้านนั้นดีปานกลาง
- 2 หมายถึง ความรู้สึกเกี่ยวกับสุขภาพด้านนั้นไม่ค่อยดี
- 1 หมายถึง ความรู้สึกเกี่ยวกับสุขภาพด้านนั้นไม่ดีเลย

การให้คะแนนพิจารณาตามเกณฑ์คะแนนหน้าความหมาย

การรวมคะแนน คะแนนทั้งหมดจะกระจายอยู่ระหว่าง 7-35 คะแนน ผู้ที่ได้คะแนนมาก หมายถึง เป็นผู้มีความรู้สึกเกี่ยวกับภาวะสุขภาพโดยรวมดีและผู้ที่ได้คะแนนน้อย หมายถึง เป็นผู้มีความรู้สึกเกี่ยวกับภาวะสุขภาพโดยรวมไม่ดี จากนั้นนำคะแนนมาหาค่าเฉลี่ยแล้วแปลความหมาย โดยเทียบตามเกณฑ์ 5 ระดับที่กำหนดดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.50-5.00 หมายถึง ภาวะสุขภาพโดยรวมอยู่ในระดับดีมาก

ค่าเฉลี่ย 3.50-4.49 หมายถึง ภาวะสุขภาพโดยรวมอยู่ในระดับดี

ค่าเฉลี่ย 2.50-3.49 หมายถึง ภาวะสุขภาพโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.50-2.49 หมายถึง ภาวะสุขภาพโดยรวมอยู่ในระดับไม่ค่อยดี

ค่าเฉลี่ย 1.00-1.49 หมายถึง ภาวะสุขภาพโดยรวมอยู่ในระดับไม่ดีเลย

การหาคุณภาพของเครื่องมือ

คณะผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถาม แล้วนำไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 ท่านตรวจสอบความตรงของเนื้อหา หลังจากปรับปรุงแก้ไขแล้วจึงนำมาใช้จริง

ตอนที่ 5 โครงการพยาบาลฝึกหัด เป็นแบบสอบถามที่คณะผู้ดำเนินงานโครงการพยาบาลฝึกหัดใช้สอบถามบัณฑิตที่เข้าร่วมโครงการเพื่อประเมินโครงการพยาบาลฝึกหัด ประกอบด้วยข้อความให้เลือกตอบตามความรู้สึก จำนวน 17 ข้อ ลักษณะคำตอบเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Likert scale) 3 ระดับ ดังนี้คือ มาก ปานกลาง และน้อย

การให้คะแนนพิจารณาตามเกณฑ์ดังนี้คือ

“มาก”	ให้	3	คะแนน
“ปานกลาง”	ให้	2	คะแนน
“น้อย”	ให้	1	คะแนน

การรวมคะแนน คะแนนทั้งหมดจะกระจายอยู่ระหว่าง 17-51 คะแนน ผู้ที่ได้คะแนนมาก หมายถึง เป็นผู้มีความพึงพอใจในการร่วมโครงการสูง และผู้ที่ได้คะแนนน้อย หมายถึง เป็นผู้มีความพึงพอใจในการร่วมโครงการต่ำ จากนั้นนำคะแนนมาหาค่าเฉลี่ยแล้วแปลความหมาย โดยเทียบตามเกณฑ์ 3 ระดับที่กำหนดดังนี้

ค่าเฉลี่ย 2.50-3.00 หมายถึง ระดับความพึงพอใจในการร่วมโครงการมาก

ค่าเฉลี่ย 1.50-2.49 หมายถึง ระดับความพึงพอใจในการร่วมโครงการมาก

ค่าเฉลี่ย 1.00-1.49 หมายถึง ระดับความพึงพอใจในการร่วมโครงการมาก

การหาคุณภาพของเครื่องมือ

คณะผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามที่คณะผู้ดำเนินการโครงการพยาบาลฝึกหัดสร้างไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 ท่านตรวจสอบความตรงของเนื้อหา ผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาแล้ว

เห็นสอดคล้องกันให้ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้โดยมีต้องปรับแก้ คณะผู้วิจัยจึงประสานงานขอข้อมูลผลการประเมินโครงการพยาบาลฝึกหัดจากประธานโครงการเพื่อนำผลการประเมินโครงการมาวิเคราะห์ร่วมกับข้อมูลด้านอื่นๆ

ตอนที่ 6 ความพึงพอใจในบริการห้องสมุด และหอพัก เป็นแบบสอบถามที่คณะผู้วิจัยได้สร้างขึ้น ประกอบด้วยข้อความที่ให้เลือกตอบตามความรู้สึกของผู้ตอบมากที่สุด จำนวน 29 ข้อ ลักษณะคำตอบเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Likert scale) 5 ระดับ ดังนี้คือ

- 5 หมายถึง รู้สึกพึงพอใจมากที่สุด
- 4 หมายถึง รู้สึกพึงพอใจมาก
- 3 หมายถึง รู้สึกพึงพอใจปานกลาง
- 2 หมายถึง รู้สึกพึงพอใจน้อย
- 1 หมายถึง รู้สึกไม่พึงพอใจเลย

การรวมคะแนน คะแนนทั้งหมดจะกระจายอยู่ระหว่าง 29-145 คะแนน ผู้ที่ได้คะแนนมาก หมายถึง เป็นผู้มีความพึงพอใจในการรับบริการสูง และผู้ที่ได้คะแนนน้อย หมายถึง เป็นผู้มีความพึงพอใจในการรับบริการน้อย จากนั้นนำคะแนนมาหาค่าเฉลี่ยแล้วแปลความหมายโดยเทียบตามเกณฑ์ 5 ระดับที่กำหนดดังนี้

- | | | |
|---------------------|---------|---------------------------|
| ค่าเฉลี่ย 4.50-5.00 | หมายถึง | ระดับความพึงพอใจมากที่สุด |
| ค่าเฉลี่ย 3.50-4.49 | หมายถึง | ระดับความพึงพอใจมาก |
| ค่าเฉลี่ย 2.50-3.49 | หมายถึง | ระดับความพึงพอใจปานกลาง |
| ค่าเฉลี่ย 1.50-2.49 | หมายถึง | ระดับความพึงพอใจน้อย |
| ค่าเฉลี่ย 1.00-1.49 | หมายถึง | ไม่มีความพึงพอใจเลย |

การหาคุณภาพของเครื่องมือ

ภายหลังจากนำไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 5 ท่านตรวจสอบความตรงของเนื้อหา แล้วได้นำไปหาค่าความเที่ยงหลังการปรับปรุงแก้ไข โดยนำไปทดลองใช้กับนักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 3 จำนวน 40 คน โดยวิธีสัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบาค ได้ค่าความเที่ยง เท่ากับ .70

ตอนที่ 7 แบบสอบถามความพึงพอใจในการจัดทบทวนความรู้ เป็นแบบสอบถาม ที่
 คณะผู้วิจัยได้สร้างขึ้น ประกอบด้วยข้อความ 2 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 ที่ให้เลือกตอบตามความรู้สึกของผู้ตอบมากที่สุด จำนวน 6 ข้อ ลักษณะคำตอบเป็น
 มาตราส่วนประมาณค่า (Likert scale) 5 ระดับ ดังนี้คือ

- 5 หมายถึง รู้สึกพึงพอใจมากที่สุด
- 4 หมายถึง รู้สึกพึงพอใจมาก
- 3 หมายถึง รู้สึกพึงพอใจปานกลาง
- 2 หมายถึง รู้สึกพึงพอใจน้อย
- 1 หมายถึง รู้สึกไม่พึงพอใจเลย

การรวมคะแนน คะแนนทั้งหมดจะกระจายอยู่ระหว่าง 6-30 คะแนน ผู้ที่ได้คะแนนมาก
 หมายถึง เป็นผู้มีความพึงพอใจในการรับบริการสูง และผู้ที่ได้คะแนนน้อย หมายถึง เป็นผู้มีความ
 พึงพอใจในการรับบริการน้อย จากนั้นนำคะแนนมาหาค่าเฉลี่ยแล้วแปลความหมายโดยเทียบ
 ตามเกณฑ์ 5 ระดับที่กำหนดดังนี้

- ค่าเฉลี่ย 4.50-5.00 หมายถึง มีระดับความพึงพอใจมากที่สุด
- ค่าเฉลี่ย 3.50-4.49 หมายถึง มีระดับความพึงพอใจมาก
- ค่าเฉลี่ย 2.50-3.49 หมายถึง มีระดับความพึงพอใจปานกลาง
- ค่าเฉลี่ย 1.50-2.49 หมายถึง มีระดับความพึงพอใจน้อย
- ค่าเฉลี่ย 1.00-1.49 หมายถึง ไม่พึงพอใจเลย

การหาคุณภาพของเครื่องมือ

คณะผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถาม แล้วนำไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 ท่านตรวจสอบ
 ความตรงของเนื้อหา และนำไปปรับปรุงก่อนนำไปใช้จริง

2. แบบบันทึกข้อมูล 3 ตอนคือ

ตอนที่ 8 ผลการสอบโดยรวม และรายวิชาทางการพยาบาลตลอดหลักสูตร
 เป็นแบบบันทึกที่คณะผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อให้บันทึกผลการเรียนโดยรวม และรายวิชาทางการพยาบาล
 ตลอดหลักสูตร ของบัณฑิตพยาบาล ประกอบด้วย ผลการสอบรวม และผลการสอบรายวิชาจำนวน 6
 รายวิชาคือ วิชาการพยาบาลแม่และเด็ก1 ปฏิบัติการพยาบาลแม่และเด็ก1 การพยาบาล

แม่และเด็ก 2 ปฏิบัติการพยาบาลแม่และเด็ก2 การพยาบาลเด็กและวัยรุ่น และปฏิบัติการพยาบาลเด็กและวัยรุ่น

ตอนที่ 9 ผลการสอบรวบยอด เป็นแบบบันทึกที่คณะผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อใช้บันทึกผลการสอบรวบยอดที่คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติจัดทำดำเนินการสอบขึ้น ประกอบด้วยผลการสอบโดยรวม และผลการสอบ 3 รายวิชา คือ การพยาบาลมารดาและทารก การผดุงครรภ์ และการพยาบาลเด็กและวัยรุ่น

การบันทึกผล จะบันทึกผลการสอบรวบยอดโดยรวม และรายวิชา 2 คำคือ ผ่าน และไม่ผ่าน

ตอนที่ 10 ผลการสอบความรู้ผู้เข้ารับใบอนุญาตเพื่อขอรับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ โดยรวม และรายวิชา เป็นแบบบันทึกที่คณะผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อใช้บันทึกผลการสอบความรู้ผู้เข้ารับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์โดยรวม และรายวิชา ของบัณฑิตพยาบาล ประกอบด้วย ผลการสอบรวม และผลการสอบรายวิชาจำนวน 3 รายวิชา คือ การพยาบาลมารดาและทารก การผดุงครรภ์ และการพยาบาลเด็กและวัยรุ่น

การบันทึกผล จะบันทึกผลการสอบความรู้เพื่อขอรับใบอนุญาตฯโดยรวม และรายวิชา 2 คำคือ ผ่าน และไม่ผ่าน

การเก็บรวบรวมข้อมูล

คณะผู้วิจัยทำการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง โดยทำหนังสือขออนุญาตเก็บข้อมูลถึงคณบดี คณะพยาบาลศาสตร์ ภายหลังได้รับการอนุมัติแล้วคณะผู้วิจัยจึงดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอนดังนี้คือ

1. เข้าพบบัณฑิตพยาบาลเพื่อชี้แจงโครงการ วัตถุประสงค์ และขอความร่วมมือในการเก็บข้อมูล

2. เมื่อบัณฑิตเข้าใจ และตกลงให้ความร่วมมือ ผู้วิจัยดำเนินการเก็บและบันทึกข้อมูลดังนี้คือ

2.1 เก็บข้อมูลจากบัณฑิตครั้งที่ 1 2 สัปดาห์ก่อนสอบความรู้เพื่อขอรับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์ โดยคณะผู้วิจัยให้บัณฑิตตอบแบบสอบถามตอนที่ 1,2 และ 6 คือ แบบบันทึกข้อมูลส่วนตัว แบบสอบถามแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ แบบสอบถามความพึงพอใจด้านบริการห้องสมุด และหอพัก โดยให้บัณฑิตตอบแบบสอบถามด้วยตนเองหลังจากคณะผู้วิจัยอธิบายถึงวิธีการตอบให้ทราบ

2.2 เก็บข้อมูลจากบัณฑิตครั้งที่ 2 1 สัปดาห์ก่อนสอบความรู้เพื่อขอรับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ โดยคณะผู้วิจัยให้บัณฑิตตอบตอนที่ 3 และ 4 คือ แบบสอบถามความวิตกกังวล ใน

สัปดาห์สอบ แบบสอบถามภาวะสุขภาพร่างกายในสัปดาห์สอบ โดยให้บัณฑิตตอบแบบสอบถามด้วยตนเองหลังจากคณะผู้วิจัยอธิบายถึงวิธีการตอบให้ทราบ

2.3 เก็บข้อมูลจากบัณฑิตครั้งที่ 3 หลังจากสภาการพยาบาลประกาศผลการสอบความรู้ผู้ขอรับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพอย่างเป็นทางการ โดยคณะผู้วิจัยโทรศัพท์ติดตามผลการสอบของบัณฑิตเป็นรายบุคคล แล้วบันทึกในแบบบันทึกตอนที่ 10 คือแบบบันทึกผลการสอบความรู้ผู้ขอรับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพโดยรวม และรายวิชา

3. บันทึกผลการสอบรวบยอดโดยรวม และ 3 รายวิชา ในแบบบันทึกตอนที่ 9 ตามรายงานผลการสอบของคณะกรรมการดำเนินการสอบรวบยอด คณะพยาบาลศาสตร์

4. ประสานงานกับประธานโครงการพยาบาลฝึกหัดเพื่อขอผลการประเมินโครงการพยาบาลฝึกหัดเพื่อนำมาร่วมวิเคราะห์ เป็นข้อมูลตอนที่ 5 แบบประเมินโครงการพยาบาลฝึกหัด

5. ทำหนังสือขอข้อมูลผลการเรียนโดยรวม และรายวิชาของบัณฑิตพยาบาล ถึงผู้อำนวยการสำนักทะเบียนและประมวลผล แล้วบันทึกผลการเรียนของบัณฑิตเป็นรายบุคคลลงในแบบบันทึกตอนที่ 8 คือ แบบบันทึกข้อมูลผลการสอบโดยรวม และรายวิชาทางการพยาบาลแม่และเด็กตลอดหลักสูตร

6. นำข้อมูลที่ได้ทั้งหมดไปทำการวิเคราะห์ตามวิธีการทางสถิติที่ได้วางแผนไว้

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำข้อมูลมาวิเคราะห์โดยใช้โปรแกรม SPSS For WINDOWS โดยมีรายละเอียดในการวิเคราะห์ดังนี้คือ

1. นำข้อมูลส่วนตัว และปัจจัยด้านทุกด้านมาแจกแจงความถี่ หาค่าร้อยละ ค่าพิสัย ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

2. นำค่าระดับคะแนนของทุกแบบสอบถามและผลการสอบทุกรายวิชาที่ศึกษามาวิเคราะห์ความสัมพันธ์กับผลการสอบความรู้ผู้ขอรับใบอนุญาตฯโดยรวมและ3รายวิชาที่ศึกษา โดยใช้สถิติสหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation)